

ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2563

แนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดาย
ในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัย
ของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย
GUIDELINES FOR APPLYING KODALY APPROACH IN
THE DEVELOPMENT OF SINGING ABILITY AND COMPOSE
MUSIC FOR PRESCHOOL CHILDREN OF
EARLY CHILDHOOD EDUCATION STUDENTS

วันที่รับต้นฉบับบทความ: 4 กรกฎาคม 2563

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 11 กันยายน 2563

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 30 กันยายน 2563

วิมลรัตน์ ศาสตรัฐภาพ*

Wimonrat Sartsuphap

บทกถย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายนำเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดายในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยใน 2 แนวทาง ได้แก่ 1) แนวทางสำหรับผู้สอนนักศึกษา และ 2) แนวทางสำหรับผู้เรียน

แนวทางสำหรับผู้สอนนักศึกษามีดังนี้ ขั้นเตรียมการ ได้แก่ 1) ผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดายอย่างลึกซึ้ง จัดเตรียมเอกสาร สื่อ อุปกรณ์ โน้ตเพลง บทเพลงต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมกับสาระทางดนตรี และสามารถนำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนเด็กปฐมวัยได้ และ 2) ผู้สอนควรศึกษาภูมิหลังในเรื่องความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงของนักศึกษา ก่อนเริ่มออกแบบกิจกรรม เพื่อจัดทำเป็นแผนและคู่มือในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงของนักศึกษา ขั้นสอน ได้แก่ 1) ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการสอนให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความอบอุ่น สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ผ่านการร้อยเรียงกิจกรรมตามแนวคิดของโคดาย 2) ผู้สอนเน้นการสอนขับร้องให้นักศึกษาให้ดีกว่าการสอนการประพันธ์เพลง เนื่องจากโคดายเน้นการสอนเรื่องง่ายไปหาเรื่องยาก 3) ผู้สอนควรมีขอบเขตและระยะเวลาในการฝึกในแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน และ 4) โคดายเน้นการนำเพลงพื้นบ้านในวัฒนธรรมของตนมาใช้ในการสอนดนตรี ดังนั้นผู้สอนควรคัดสรรบทเพลงพื้นบ้านของไทยที่มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงใช้บทเพลงพื้นบ้านของประเทศอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

* อาจารย์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต e-Mail: belcanto_onok@hotmail.com

แนวทางสำหรับผู้เรียนมีดังนี้ ขั้นเตรียมการ ได้แก่ นักศึกษาควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาไล ทบทวนบทเพลงเด็กในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยขั้นฝึกปฏิบัติ ได้แก่ 1) นักศึกษาควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาไลอย่างลึกซึ้ง หมั่นฝึกซ้อมการขับร้อง และทบทวนบทเพลงต่าง ๆ สาระทางดนตรี การสร้างสรรค์ทางดนตรี และการประพันธ์เพลง จนสามารถนำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนเด็กปฐมวัยได้ และ 2) เมื่อนักศึกษาพบปัญหาในการทำกิจกรรม ควรปรึกษาผู้สอนเพื่อรับคำแนะนำในการแก้ปัญหา

คำสำคัญ: โคดาไล, การขับร้อง, การประพันธ์เพลง, การศึกษาปฐมวัย

ABSTRACT

This article aims to present the Guidelines for Applying Kodaly Approach in The Development of Singing Ability and Compose music for Preschool children of Early Childhood Education Students in two topics as follows: 1) Guideline for student instructors, and 2) Guide for students.

Guidelines for student instructor are as follows: Preparation steps are: 1) Instructors should study the methods of teaching according to the Kodaly Approach deeply, Prepare media documents, musical note devices, and cover various musical content and able to organize learning experiences in early childhood classes, and 2) The instructor should study the background of the singing ability and the composition of the students before beginning to design activities in order to create a plan and a manual for developing the singing ability and music composition of students. Teaching steps are: 1) Instructors should design instructional activities so that the atmosphere in the classroom is warm, can learn fully through the activity arrangement based on The Kodaly Approach, 2) The instructors focus on teaching singing to students well before teaching music compositions because Kodaly emphasizes teaching easy to difficult matters, 3) Instructor should have a clear scope for the activities, and 4) Kodaly emphasizes the use of folk songs in their own culture in teaching music. Therefore, instructors should select Thai folk songs that are suitable for Early childhood used to organize activities first, then use folk songs of other countries appropriate.

Guide for students are as follows: Preparation steps are: The students should study Kodaly Approach, review children's song in organizing learning experiences in early childhood. Practice steps are: 1) Students should study the methods of teaching according to the Kodaly Approach deeply. Keep practicing singing and review various

songs Music content, Music creation and music composition until being able to bring learning experiences in the Early childhood class, and 2) When students encounter problems in their activities, they should immediately consult the instructors to listen to suggestions and solve problems.

Keywords: Kodaly, singing, composition, early childhood education.

บทนำ

เพลงและดนตรีเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากกับการจัดการศึกษาปฐมวัย เพลงและดนตรีแทรกอยู่ในกิจกรรมในชั้นเรียนตลอดทั้งวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตั้งแต่การปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของเด็ก หรือการใช้บทเพลงเพื่อเป็นสื่อในการเรียนรู้สาระต่าง ๆ ซึ่งเพลงและดนตรีช่วยสร้างสุนทรียภาพ พัฒนาความรู้สึกนึกคิดทางอารมณ์ ช่วยกล่อมเกล้าให้เด็กมีจิตใจอ่อนโยน การใช้บทเพลงวรรณกรรม นิทาน ดนตรี และการเคลื่อนไหวทางศิลปะในการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข การฝึกหัดเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีความสามารถสอนเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนนั้น นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาด้านการขับร้อง การประพันธ์เพลงสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการขับร้อง การเลือกใช้บทเพลง การประพันธ์เพลงสำหรับเด็กปฐมวัย และมีสุนทรียภาพทางดนตรีที่ดี การพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถดังกล่าวนี้ การเลือกใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดาไลจึงมีความเหมาะสมด้วยเหตุผลหลายประการ

แนวคิดทางดนตรีของโคดาไลเป็นแนวคิดที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย หลักการของโคดาไลเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก โดยมีการจัดสาระดนตรีอย่างมีระบบระเบียบ และใช้ระบบสัญลักษณ์แทนเสียงดนตรีให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544 หน้า, 113) วิธีการของโคดาไลใช้การร้องเพลงซึ่งเน้นความไพเราะมีคุณภาพเป็นหลักในการเรียนรู้เนื้อหาดนตรี โดยมีหลักและวิธีการสอนที่เป็นขั้นตอน มีระบบระเบียบอย่างมาก เพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในดนตรีของผู้เรียนจากง่ายไปยากอย่างสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2561, หน้า 18) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางดนตรีให้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่ไม่มีพื้นฐานทางดนตรี การประยุกต์ใช้การสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาไล สามารถวางรากฐานทางดนตรีให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพทางดนตรีเข้าใจในดนตรีอย่างเป็นระบบ คัดเลือกบทเพลงที่มีคุณค่าเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการขับร้องที่มีความไพเราะ อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ทางดนตรีซึ่งหมายถึงการประพันธ์บทเพลงเด็กปฐมวัยที่มีคุณค่าได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดาไลในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยใน 2 แนวทาง ได้แก่ 1) แนวทางสำหรับผู้สอนนักศึกษา และ 2) แนวทางสำหรับผู้เรียน

ปัญหาของครูปฐมวัยในการใช้เพลงจัดกิจกรรม

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนระดับปฐมวัยในเรื่องการใช้บทเพลงในการจัดกิจกรรมมีหลายประเด็น โดยสภาพปัญหาของครูปฐมวัยมีดังนี้ นันทิรัตน์ คมขำ (2538) ศึกษาสภาพและปัญหาในการใช้เพลงและคำคล้องจองในการสอนเด็กอนุบาล พบว่าครูผู้สอนมีการใช้เพลงในการเรียนการสอนเด็กวัยอนุบาลตลอดทั้งวัน ครูส่วนใหญ่แต่งเพลงเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม โดยพิจารณาถึงความสนุกสนานของเด็กเป็นหลัก ประเภทของเพลงที่ครูส่วนใหญ่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นประจำคือเพลงที่ปรากฏอยู่ในแผนการจัดประสบการณ์ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เพลงในการเรียนการสอนเด็กวัยอนุบาลที่พบมากที่สุดคือ ครูทราบเนื้อเพลงแต่ไม่ทราบทำนองเพลง อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนคือเครื่องบันทึกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัททิยา บัวศรี (2556) ที่วิเคราะห์การใช้เพลงและคำคล้องจองของครูอนุบาล พบว่าครูมีวิธีการใช้เพลงและคำคล้องจองมากที่สุดในช่วงรอยต่อของกิจกรรม รองลงมาคือช่วง 6 กิจกรรมหลัก โดยใช้วิธีการร้องเพลงไปพร้อมกับเด็กตั้งแต่ต้นเพลงจนจบเพลง และร้องหรือท่องคำคล้องจองวรรคแรกแล้วให้เด็กมีส่วนร่วม ครูมีปัญหาในด้านความสามารถทางการเล่นดนตรี โดยร้องไม่ตรงทำนองมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาด้านจังหวะ ซึ่งครูจะแก้ปัญหาโดยการเปิดเพลงจากซีดีแทนการร้องปากเปล่า นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการนำเพลงมาใช้ โดยพบว่าครูทราบเนื้อเพลงแต่ไม่ทราบทำนอง การแก้ปัญหาของครูคือการแปลงเนื้อเพลงมาเป็นคำคล้องจอง หรือแต่งทำนองขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง สะท้อนว่าเพลงและคำคล้องจองมีความสำคัญกับการจัดการชั้นเรียนของครูปฐมวัยตลอดทั้งวัน ปัญหาของครูคือการร้องเพลงเพี้ยนและไม่ลงจังหวะ การที่ครูไม่ทราบทำนองเพลง ครูจึงพยายามแต่งเพลงโดยเปลี่ยนเป็นทำนองใหม่ เน้นเฉพาะความสนุกสนาน บทเพลงจึงยังไม่ถูกต้องตามหลักการทางดนตรีและเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยมากนัก หากครูปฐมวัยได้รับการพัฒนาทางการขับร้องให้ดียิ่งขึ้น เข้าใจหลักการคัดเลือกบทเพลง และมีพื้นฐานทางดนตรีจนสามารถประพันธ์เพลงสำหรับเด็กได้ดี จะทำให้เด็กปฐมวัยได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง เพราะการที่เด็กปฐมวัยได้รับฟังบทเพลงที่ดีที่มาจากเสียงร้องหรือเพลงที่ครูแต่งเอง จะทำให้เด็กอบอุ่นและซาบซึ้งถึงความงามของภาษา ได้บทเพลงที่เนื้อหาสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างแท้จริง แนวคิดทางดนตรีของโคดาไลเป็นแนวคิดที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ความเป็นสากล และเน้นการขับร้องเป็นหลัก โดยเน้นการขับร้องเพลงในภาษาแม่ของผู้เรียนวรรณคดีดนตรี ยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นหลัก การเสนอเนื้อหาดนตรีมีการจัดเป็นขั้นตอน มีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนรับรู้ลักษณะของดนตรีได้ชัดเจน แนวคิดทางดนตรีของโคดาไลจึงมีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

ประวัติและวิธีการสอนของโคดาไล

โคดาไล (Zoltan Kodaly, ค.ศ. 1882-1967) เป็นผู้ประพันธ์เพลงคนสำคัญของฮังการี วิธีการของโคดาไลเป็นรากฐานการสอนดนตรีให้กับเด็กชาวฮังการีทั่วประเทศมาตั้งแต่ ค.ศ. 1945 จุดมุ่งหมายของวิธีการนี้คือ ต้องการให้ชาวฮังการีมีความรู้ทางดนตรี สามารถอ่านและเขียนภาษาดนตรี

คือโน้ตดนตรีได้ในลักษณะเดียวกับการอ่านเขียนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันวิธีการของโคตายได้รับการประยุกต์เพื่อใช้ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

หลักการของโคตาย

โคตายมีความคิดว่า ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของเด็ก มีความสำคัญ จึงควรได้รับการพัฒนาในลักษณะเดียวกับภาษา หลักสำคัญของวิธีการนี้ ได้แก่ การเริ่มสอนดนตรีให้กับเด็กตั้งแต่เล็ก ๆ โดยใช้เพลงพื้นบ้านฮังการีเป็นหลัก เช่นเดียวกับประสบการณ์ทางด้านภาษา เด็กควรได้รับฟังดนตรีก่อนแสดงออกในด้านการร้องหรือเล่น เมื่อเด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ทางดนตรีพอเพียง กิจกรรมด้านการอ่านและเขียนภาษาดนตรีจึงเริ่มสอนในลำดับต่อมา วิธีการนี้เน้นการอ่านโน้ตดนตรีโดยใช้สัญลักษณ์จากภาษาละตินหรือระบบซอล-ฟาประกอบกับสัญญาณมือ

วิธีการของโคตาย

โคตายเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก วิธีการของโคตายจึงมีลักษณะเป็นระบบระเบียบ เป็นขั้นตอน โดยเด็กจะไม่สามารถร้องเพลงได้ถ้าไม่สามารถท่องจำว่าความสามารถของเด็กจะร้องได้มาใช้วิธีการนี้เริ่มต้นด้วยแนวคิดที่ง่ายและไม่ซับซ้อนก่อน ในระยะต่อมาจึงเกิดแนวคิดที่ยากขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น โดยวิธีการจะมุ่งเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก กล่าวคือ การร้องเพลงให้ถูกต้อง เสียงไม่เพี้ยน ความถูกต้องของระดับเสียง และการร้องโดยแสดงความรู้สึกเป็นสิ่งที่เน้นตลอดเวลา สัญลักษณ์ของตัวโน้ตในระบบซอล-ฟาและสัญญาณมือซึ่งใช้แทนระดับเสียง จะช่วยพัฒนาการร้องเพลง ส่งเสริมพัฒนาการและประสบการณ์การเรียนรู้ในทางโสตประสาทและการอ่านโน้ตเพลง

ในขณะที่วิธีการอื่นที่พัฒนาขึ้นในยุโรปจะใช้ระบบโดอยู่กับที่ (fixed do) หรือโดแทนระดับเสียง C เท่านั้น วิธีการของโคตายใช้ระบบโดเคลื่อนที่ (movable do) กล่าวคือ ให้โดเป็นโทนิคเคลื่อนที่ไปตามระดับเสียงต่าง ๆ ในบันไดเสียงเมเจอร์ และใช้ลาเป็นโทนิคในบันไดเสียงไมเนอร์ ลักษณะที่ได้เปรียบเมื่อใช้วิธีการนี้คือ เด็กสามารถอ่านโน้ตและร้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วในทุกบันไดเสียง เพราะในการเรียนการสอน ตัวโดอาจอยู่ตำแหน่งต่าง ๆ ในบรรทัด 5 เส้นได้ และตัวโน้ตแสดงจังหวะขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาเรื่องจังหวะโดยเฉพาะ กล่าวคือ เมื่อเริ่มเรียนเกี่ยวกับจังหวะจะใช้ตัวโน้ตที่ไม่มีหัว ยกเว้นโน้ตตัวขาวและตัวกลม พร้อมทั้งกำหนดเสียงต่าง ๆ แทนจังหวะด้วย ส่วนในเรื่องระดับเสียงนั้น ในระยะแรกจะใช้สัญญาณมือเพื่อให้เด็กจดจำและอ่านออกเสียงได้ง่าย ในระยะต่อมาเมื่อเด็กอ่านโน้ตได้คล่องแคล่วแล้วจึงเลิกใช้สัญญาณมือ

เพลงที่ใช้ในตอนแรกคำนึงถึงช่วงกว้างของทำนองอย่างยิ่ง กล่าวคือ เป็นบทเพลงที่มีช่วงกว้างของทำนองแคบ เพราะเด็กมีช่วงเสียงจำกัด นอกจากนี้บทเพลงที่ใช้ในช่วงนี้เป็นเพลงที่อยู่ในบันไดเสียงเพนตาโทนิคส่วนใหญ่ คือบทเพลงที่ประกอบด้วยเสียง 5 เสียงเท่านั้น ได้แก่ โด เร มี ซอล ลา เนื่องจากเป็นบันไดเสียงที่มีการจัดเรียงตัวโน้ตที่ไม่ซับซ้อน ส่วนโน้ตตัวฟาและทีจะเริ่มเรียนในระยะต่อมา เนื่องจาก 2 ระดับเสียงนี้เป็นครึ่งเสียงในบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ ซึ่งยากสำหรับเด็กในการเรียนรู้ ดังนั้นเพลงที่นำมาใช้ในระยะแรกจึงเป็นเพลงง่าย ๆ รวมทั้งเพลงพื้นบ้านด้วย

ในระยะต่อมาจึงนำเพลงยาก ๆ เพลงอมตะ หรือเพลงคลาสสิกมาใช้สอน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2561, หน้า 245-247)

แนวทางในการพัฒนาการสอนดนตรีตามแนวคิดทางดนตรีของโคดาย

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544) ได้นำเสนอแนวทางการสอนดนตรีตามหลักปรัชญาของโคดาย ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสอนดนตรี ดังนี้

1. พัฒนาความสามารถทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนแต่ละคนให้สมบูรณ์เต็มที่
2. มีความรู้ความเข้าใจในดนตรี โดยสามารถอ่าน เขียน และสร้างสรรค์ดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว ตามหลักทฤษฎีดนตรี
3. ถ่ายทอดวรรณคดีพื้นบ้านของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้รู้จัก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางดนตรีที่ควรภูมิใจ
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดีดนตรีอื่น ๆ ที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา ในลักษณะของการฟัง การแสดง การวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและความซาบซึ้งในดนตรี

แนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดายในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาปฐมวัย

สำหรับผู้สอนนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ และขั้นสอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

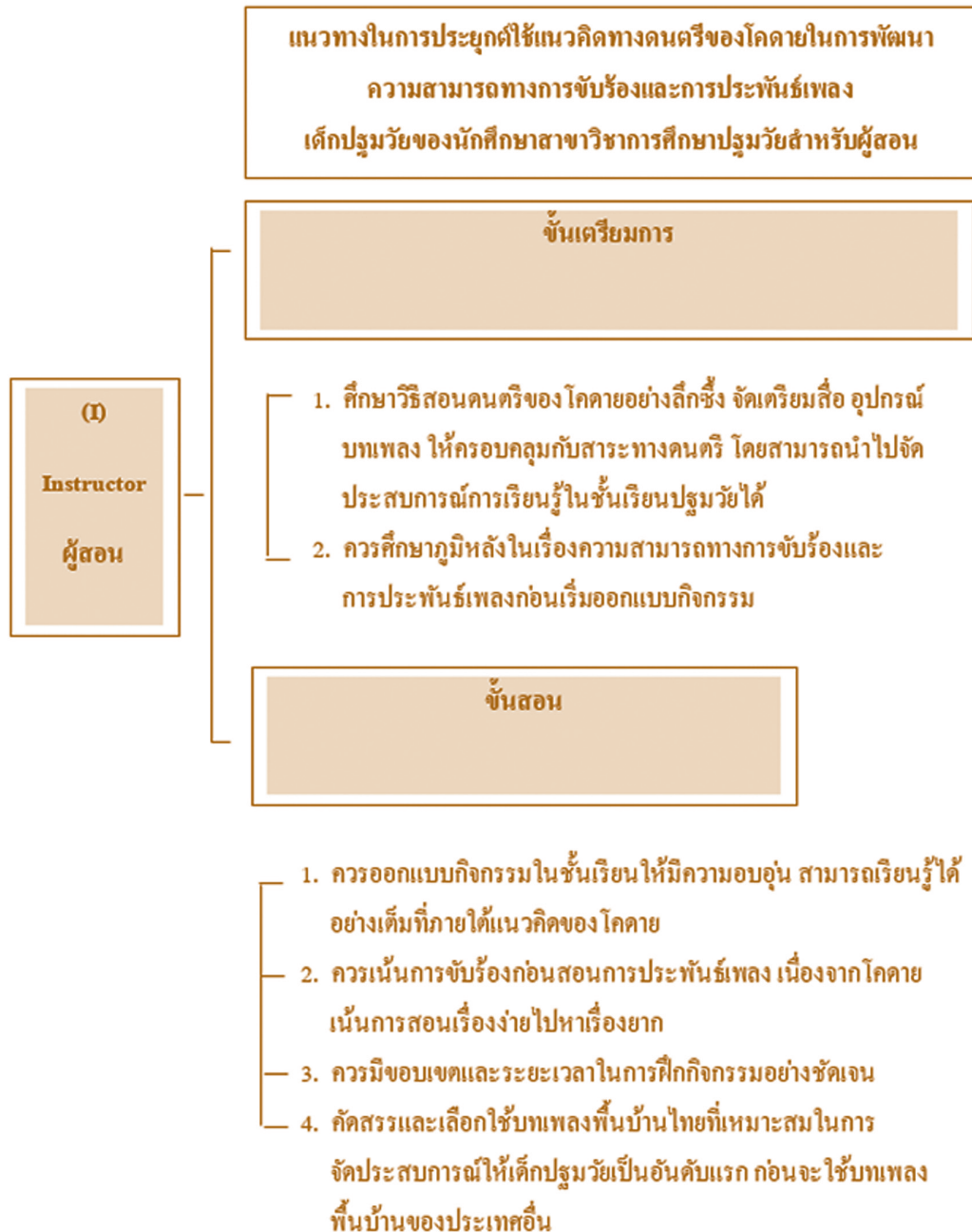
1. ผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดายอย่างลึกซึ้ง จัดเตรียมเอกสาร สื่อ อุปกรณ์ โน้ตเพลง บทเพลงต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมกับสาระทางดนตรี และสามารถนำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนเด็กปฐมวัยได้
2. ผู้สอนควรศึกษาภูมิหลังในเรื่องความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษา ก่อนเริ่มออกแบบกิจกรรม เพื่อจัดทำเป็นแผนและคู่มือในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษา

ขั้นสอน

1. ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการสอนให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความอบอุ่น สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ผ่านการร้อยเรียงกิจกรรมตามแนวคิดของโคดาย
2. ผู้สอนเน้นการสอนขับร้องให้นักศึกษาให้ดีขึ้นก่อนการสอนการประพันธ์เพลง เนื่องจากโคดายเน้นการสอนเรื่องง่ายไปหาเรื่องยาก
3. ผู้สอนควรมีขอบเขตและระยะเวลาในการฝึกในแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน

4. โคตายนเน้นการนำเพลงพื้นบ้านในวัฒนธรรมของตนมาใช้ในการสอนดนตรี ดังนั้นผู้สอนควรคัดสรรบทเพลงพื้นบ้านของไทยที่มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงใช้บทเพลงพื้นบ้านของประเทศอื่นตามความเหมาะสม

ภาพที่ 1 แนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคตยาในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลง สำหรับผู้สอน

สำหรับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีปทุมวัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่
ขั้นเตรียมการ และขั้นฝึกปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

นักศึกษาควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาเย ทบทวนบทเพลงเด็กในการจัด
ประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย

ขั้นฝึกปฏิบัติ

1. นักศึกษาควรศึกษาวิธีการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาเยอย่างลึกซึ้ง หมั่นฝึกซ้อม
การขับร้อง และทบทวนบทเพลงต่าง ๆ สาระทางดนตรี การสร้างสรรค์ทางดนตรีและการประพันธ์
เพลงจนสามารถนำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนเด็กปฐมวัยได้
2. เมื่อนักศึกษาพบปัญหาในการทำกิจกรรม ควรปรึกษาผู้สอนเพื่อรับคำแนะนำในการ
แก้ไขปัญหา

ภาพที่ 2 แนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคดาเยในการพัฒนาความสามารถ
ทางการขับร้องและการประพันธ์เพลง สำหรับผู้เรียน

สรุป

แนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคคายในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยนั้น ต้องมาจากทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของบทเพลงและสามารถขับร้องเพลงได้ดีเป็นอันดับแรกตามหลักการของโคคาย จากนั้นจึงเน้นเรื่องการฝึกพื้นฐานทางดนตรีควบคู่กับการขับร้อง การสร้างสรรค์ทางดนตรี เมื่อผู้เรียนขับร้องได้ดี มีความไพเราะ เขียนรูปแบบจังหวะต่าง ๆ ตามวิธีการของโคคายได้แล้ว การประพันธ์เพลงสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเริ่มเรียนเป็นลำดับต่อมา ทั้งนี้ผู้สอนต้องเข้าใจปรัชญาและวิธีการสอนของโคคายอย่างลึกซึ้ง เข้าใจพื้นฐานของผู้เรียน ออกแบบชั้นเรียนกิจกรรมให้มีความอบอุ่นและเป็นกันเอง สอนการขับร้องก่อนการประพันธ์เพลง กำหนดขอบเขตในการฝึกให้ชัดเจน คัดเลือกบทเพลงที่มาจากเพลงพื้นบ้านของไทยก่อนที่จะคัดเลือกบทเพลงอื่น ส่วนผู้เรียนควรศึกษาปรัชญาและวิธีการสอนของโคคายอย่างลึกซึ้ง หมั่นฝึกซ้อม เมื่อพบปัญหาในการเรียนให้รีบปรึกษาผู้สอนเพื่อรับคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา

ข้อเสนอแนะ

แนวทางในการพัฒนาความสามารถทางการขับร้องและการประพันธ์เพลงเด็กปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคคายนั้น จะเห็นว่าผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสร่วมกันในระยะยาว ดังนั้นผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอความคิดและออกแบบการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสมภายใต้หลักการของโคคาย ทั้งนี้ผู้สอนอาจต่อยอดจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นการจัดแสดงผลงานทางดนตรี อาทิ การแสดง การขับร้อง การแสดงละครเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสด้านความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

บรรณานุกรม

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2544). *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2561). *ดนตรีศึกษา หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันท์รัตน์ คมขำ. (2538). *การศึกษาการใช้เพลงในการเรียนการสอนเด็กวัยอนุบาล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภททิยา บัวศรี. (2556). *การวิเคราะห์การใช้เพลงและคำคล้องจองของครูอนุบาล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.